

Chojnów, 16.02.2009 r.

FB-0717/21/09

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Chojnowa działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), art. 1a ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.),

postanawia:

- uznać stanowisko podatnika - RMA Polska spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, dotyczące nieuznania hali namiotowej za budowlę dla celów podatku od nieruchomości za nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 14a cytowanej wyżej ustawy Ordynacja podatkowa burmistrz odpowiednio do swojej właściwości, na pisemny wniosek podatnika, jest obowiązany do udzielenia pisemnej informacji o zakresie stosowania przepisów prawa podatkowego w ich indywidualnych sprawach, w których nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa ani postępowanie przed sądem administracyjnym. Wnioskodawca złożył oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oraz uiścił stosowną opłatę w wysokości 40 zł.

Stan faktyczny przedstawiony we wniosku.

We wniosku z dnia 19 grudnia 2008 r. podatnik zwrócił się do Burmistrza Chojnowa w trybie art. 14j wyżej wymienionej ustawy Ordynacja podatkowa z prośbą o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów do zaistniałego stanu faktycznego (interpretacji indywidualnej), tj. przepisów art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 z późn. zm.) w związku z art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. prawa budowlanego (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.) poprzez potwierdzenie, że hala namiotowa wykorzystywana do prowadzenia działalności gospodarczej nie jest budowlą w rozumieniu przepisu art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, i nie powinna podlegać opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Stanowisko podatnika:

We wniosku podatnik wywodzi, że zgodnie z definicją budowli zawartą w prawie budowlanym należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: lotniska, drogi, linie kolejowe, mosty, estakady, tunele, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe (...). Hala namiotowa nie jest budowlą. Jest tymczasowym obiektem budowlanym, nie związanym trwale z gruntem, którego nie zawarto w definicji budowli, a do tej definicji odwołuje się ustawa o podatkach i opłatach lokalnych. Również potwierdzeniem stanowiska Spółki jest zaszeregowanie według Klasyfikacji Środków trwałych pod symbolem KST 806; do grupy 806 zaliczane są wszelkie obiekty nie związane na trwałe z gruntem. W powyższej klasyfikacji za podstawową jednostkę ewidencji przyjmuje się pojedynczy element majątku trwałego spełniający określone funkcje w procesie wytwarzania wyrobów i świadczenia usług.

Burmistrz Chojnowa po przeanalizowaniu stanu faktycznego oraz stanowiska podatnika przedstawionego we wniosku wyjaśnia, co następuje.

Budowlą, zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych jest obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Jest to szerokie rozumienie budowli obejmujące nie tylko budowlę jako jeden z rodzajów obiektów budowlanych w rozumieniu prawa budowlanego, ale i instalacje umożliwiające jej użytkowanie. Z definicji tej wynika, że każdy obiekt budowlany (z wyjątkiem obiektów małej architektury), niebędący budynkiem jest budowlą. Cytowana negatywna definicja budowli pozwala na przyjęcie poniższego sposobu opodatkowania danego obiektu, tj.:

- ustalenie, czy dany obiekt jest obiektem budowlanym w rozumieniu prawa budowlanego (czyli budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi, budowla stanowiąca całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami oraz obiekt małej architektury);

- stwierdzenie, że nie jest to obiekt małej architektury;

- ustalenie, czy obiekt ma cechy budynku określone w art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach lokalnych - jeżeli tak, to należy uznać go za budowlę w rozumieniu ustawy o podatkach lokalnych;

- jeżeli dany obiekt nie spełnia wszystkich wymogów z definicji budynku (np. nie ma fundamentów), należy uznać go za budowlę w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Powstaje pytanie, czy namiot może być na gruncie prawa budowlanego traktowany jako budowla. W art. 3 pkt 5 prawa budowlanego ustawodawca wyodrębnił grupę tymczasowych obiektów budowlanych,

przez które rozumie się obiekty budowlane przeznaczone do czasowego użytkowania w okresie krótszym od ich trwałości technicznej, przewidziane do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekty budowlane nie połączone trwale z gruntem: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przykrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe. Analiza definicji tymczasowego obiektu budowlanego zawartej w pkt 3 art. 5 prawa budowlanego uzasadnia twierdzenie, że jest to bez wątpliwości obiekt budowlany, lecz o szczególnych cechach: przeznaczony do czasowego użytkowania, przewidziany do przeniesienia lub rozbiórki, a także nie połączony trwale z gruntem. Za taką interpretacją przemawia również zapis art.3 ust.5 prawa budowlanego: "5/ tymczasowym obiekcie budowlanym - należy przez to rozumieć obiekt budowlany".

Jednocześnie należy zauważyć, że Klasyfikacja Środków Trwałych nie może być podstawą do klasyfikowania określonych obiektów jako budowli w rozumieniu ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Należy podkreślić, iż zgodnie z art. 217 Konstytucji akt prawny niższej rangi niż ustawa, jakim jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1999 r. w sprawie Klasyfikacji Środków Trwałych (Dz. U. Nr 112, poz. 1317), nie może stanowić podstawy do interpretacji przepisów innych ustaw, zwłaszcza w zakresie istnienia obowiązku podatkowego. W literaturze przedmiotu wskazuje się, że pojęcia budowli i budynku występujące w KŚT jedynie pomocniczo mogą być wykorzystywane na potrzeby podatku od nieruchomości.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budowla związana z prowadzeniem działalności gospodarczej to budowla będąca w posiadaniu przedsiębiorcy, chyba że nie jest i nie może być wykorzystywana do prowadzenia działalności gospodarczej ze względów technicznych. Budowlą związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej nie musi już być taka, która służy prowadzeniu działalności; wystarczy, że jest w posiadaniu przedsiębiorcy (podobnie WSA w wyroku z dnia 30 maja 2006 r. sygn. akt ISA/Bk 95/06 - "sam fakt posiadania lokalu przez przedsiębiorcę skutkuje tym, że budynek, budowla, grunt jest związany z prowadzeniem działalności gospodarczej").

Skoro przedmiotowe obiekty ( ) nie są budynkami to w myśl art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118) oraz art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 21, poz. 844 z późn. zm.) i są wykorzystywane do działalności gospodarczej, winny być zaliczone do budowli dla celów podatku od nieruchomości.

W tym stanie rzeczy postanowiono jak wyżej.

Otrzymuje:
RMA Polska sp. z o.o.
ul. Łużycka 14
59-225 Chojnów

BURMISTRZ
mgr Jan Serkies